

TEEN SPIRIT

REVISTA ELEVILOR DE GIMNAZIU DIN ȘCOALA 49

ANUL ȘCOLAR 2017-2018

SEMESTRUL I

Nr. 6/ septembrie - ianuarie

TEEN SPIRIT

Coordonator revistă:

Prof. dr. Angela Vass

Colaboratori:

Dir. adj. prof. Narcisa Petrescu

Prof. Adriana Ivașcu

Prof. Ramona Gâță

Prof. Florina Popescu

Prof. Raluca Dumitrașcu

Comitetul de redacție:

Ana Lucia Cocoveanu 8B

Alexandra Hobai 7B

Darius Petrescu 6C

Isabella Rasquin 6C

Ilinca Maria Cone 6C

Corespondent:

Crina Țocu 7eA

École Internationale de Montréal

Coperta 1:

Darius Petrescu, tânăr scriitor

Coperta 4:

Trupa școlii „Seven Square”

Comitetul de redacție mulțumește doamnelor directoare ale Școlii Gimnaziale Nr. 49 și tuturor elevilor, părinților și profesorilor care au contribuit cu articole și fotografii în revista TEEN SPIRIT.

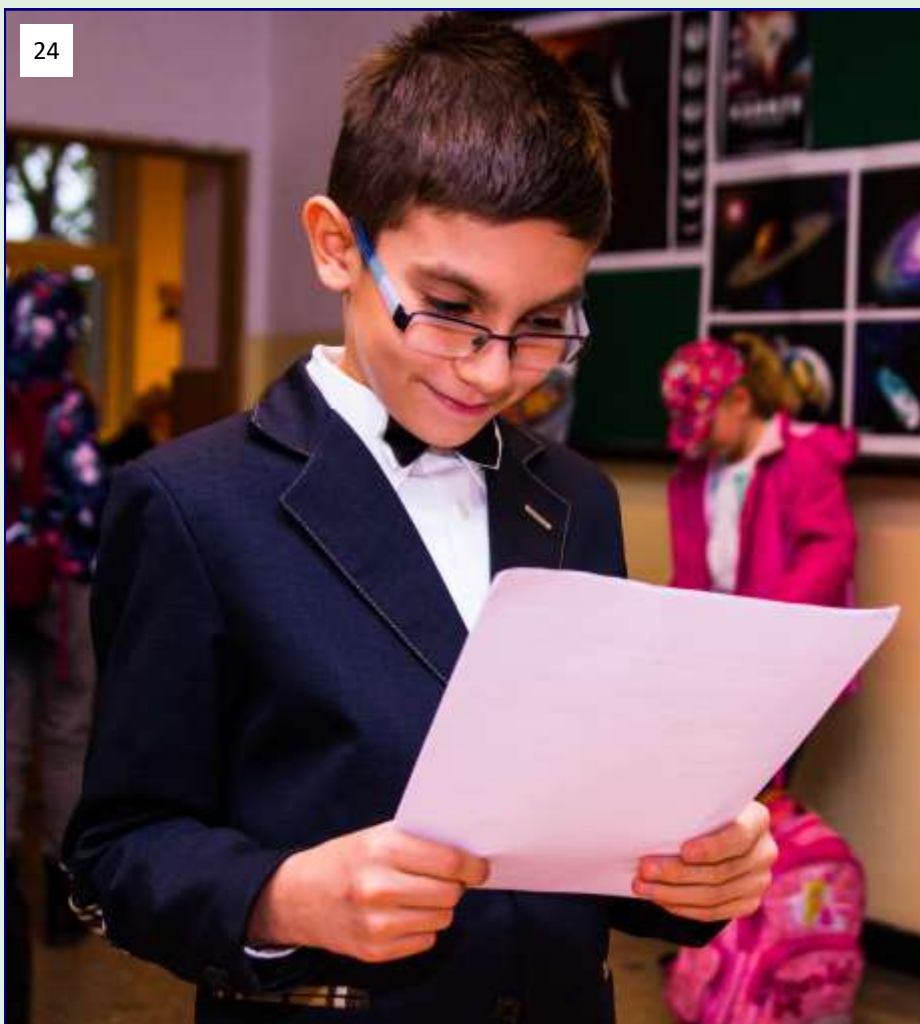
Revista poate fi citită:

<http://www.scoala49.ro/>

Teen Spirit = ISSN 2457-3833

ISSN-L 2457-3833

C U P R I N S

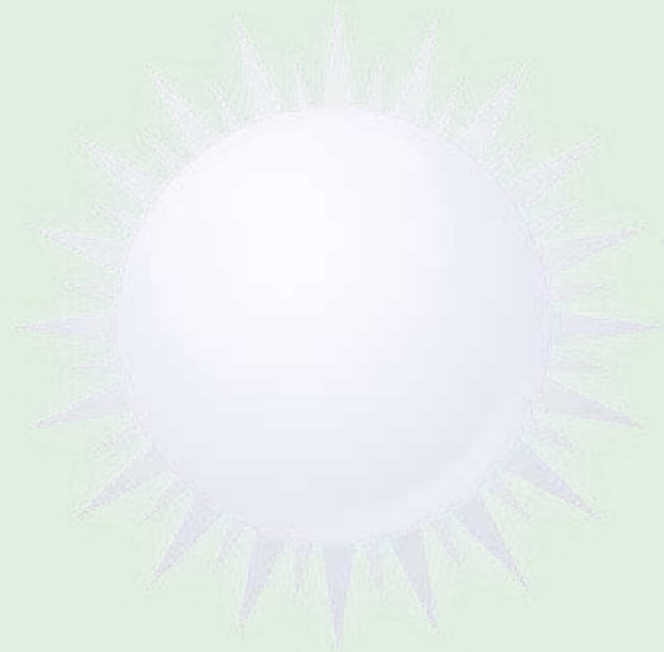

18

36

38

- 05 *Toamna bate la ușă*
Isabella Rasquin 6C
- 06 *eTwinning Project: 'Young Discoverers'*
Prof. Narcisa Petrescu
- 08 *eTwinning Physics Quiz*
- 12 *Fotoreportaj: Italia Anei-Lucia*
Ana Lucia Cocoveanu 8B
- 24 *Lansare de carte: „Will Connolly și Ordinul celor 1000 de fantome”*
Darius Petrescu 6C
- 27 *Discurs ținut la lansarea de carte*
Prof. Florina Popescu
- 32 *Interviu cu Darius Petrescu*
Prof. Angela Vass
- 34 *Capitolul 5: Detectorul de fantome din („Will Connolly și Ordinul celor 1000 de fantome”)*
Darius Petrescu 6C
- 36 *E nedrept!*
Isabella Rasquin 6C
- 36 *Aparențe de Crăciun*
Isabella Rasquin 6C
- 37 *De Crăciun*
Ilinca Maria Cone 6C
- 37 *Crina vă propune...*
Crina Țocu 7A
- 38 *Pulsul școlii în imagini*
- 39 *Serbarea Școlii 49*
Alexandra Hobai 7B

Toamna bate la ușă

*Era vară, era soare,
Erau păsări călătoare!
Era lună, erau stele,
Erau visurile mele
Și zâmbetul meu în ele...*

*Soarele ca păpădia
Săgeta cu raze calde
Și-mi umplea mereu grădina
De-amintiri nenumărate!
Toate erau minunate...*

*Tot la mine în livadă
Văd că mâncam înghețată
Și aveam trei iepurași
Mici și tare dragălași!
Oh, erau așa poznași...*

*Ale greierilor doine
Mă cuprind și mă-nfioară,
Dar în suflet mai rămâne
O fărâmă de speranță!
Doar atât să mai păstrez...*

*Doamna Toamna, fără tine
Eu eram doar bucurie.
Nu veni! Nu vreau să cresc!
Vreau să mai copilăresc!
Doar pe Vară o iubesc!*

*Isabella Rasquin
Clasa a VI-a C*

"YOUNG DISCOVER

Proiectul eTwinning **'YOUNG DISCOVERERS'**

Prof. Narcisa Petrescu

Primul proiect eTwinning pe care l-am coordonat împreună cu colega mea, doamna profesoară Adriana Ivașcu, a fost "A SOUL MAP OF MY CITY", o călătorie imaginară în timp și spațiu în căutarea sufletului orașului văzut prin ochii copiilor din România, Turcia și Croația.

Și pentru că elevii școlii noastre au răspuns atât de bine cerințelor unui astfel de proiect, am hotărât, împreună cu colega mea, să repetăm experiența, de data aceasta cu un proiect științific: "YOUNG DISCOVERERS".

Partenerii din acest proiect au fost profesori și elevi din Polonia, Franța, Armenia și Spania (<https://twinspace.etwinning.net/29183>). Echipa școlii noastre a fost formată din elevi din clasele a VII-a și a VIII-a: Herișanu Bianca, Andrei Mara, Tănăsescu Carla, Gherasim Corina, Dobra Iasmina, Dumitrașcu Ilinca, Cernat Andrei, Tudoroiu Vlad, Aldea Roxana, Cioclei Ilinca, Urlan Irina, Motomancea Mara, Botofei Damian, Cîrtog Filip.

Scopul proiectului a fost creșterea interesului pentru știință prin antrenarea elevilor într-o investigație bazată pe cooperare, comunicare și colaborare. În timpul derulării acestui proiect elevii participanți au descoperit curiozități și anecdote legate de viața unor oameni de știință renumiți. De-a lungul anului școlar în care s-a desfășurat proiectul, au fost traduse legile fizicii și chimiei în limbile grupurilor participante și au fost efectuate experimentele. Grupurile de elevi din cele cinci țări participante la proiect și-au propus reciproc exerciții pe care le-au rezolvat. La sfârșitul proiectului a fost creată și tipărită o broșură cu legile traduse (<http://en.calameo.com/books/005103430814f53769ceb?authid=i4IquZ4UYhkh>).

Trebuie subliniat un aspect de care suntem mândri: logoul proiectului, care a fost ales prin votul tuturor participanților din cele șase țări partenere, a fost realizat de eleva școlii noastre, Roxana Aldea.

Activitățile desfășurate pentru realizarea proiectului le-au oferit elevilor posibilitatea de a lucra în echipă, de a colabora între ei și cu partenerii din alte țări, de a-și căuta singuri informațiile, de a-și îmbunătăți comunicarea în limba engleză și de a utiliza calculatorul. Elevii și-au folosit creativitatea, cunoștințele de limba engleză, de fizică, de chimie și cultura generală pentru participarea la acest proiect.

Iată problemele propuse de echipa școlii noastre colegilor de proiect. Voi reușiți să le rezolvați?

Task 1

Imagine a bus trip on a route starting from Petrer (Spain) ending in Hrazdan (Armenia) visiting on our way Valencia (Spain), Paris (France), Sosnowiec (Poland), Bucharest (Romania).

Given the following distances:

- Petrer (Spain) to Valencia (Spain) – 140 km
- Valencia (Spain) to Paris (France) – 1400 km
- Paris (France) to Sosnowiec (Poland) – 1540 km
- Sosnowiec (Poland) to Bucharest (Romania) – 1260 km
- Bucharest (Romania) to Hrazdan (Armenia) – 2520 km

The average speed of the bus is 70 km/h and the traveling time each day is 8 hours.

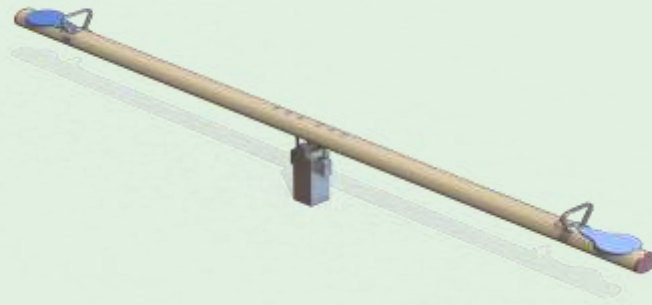
Find out how many days we need to complete this trip.

Task 2

A soccer ball with a total mass of 400 g and a volume of 7200 cm³ floats on the water. Knowing the water density $\rho = 1 \text{ g / cm}^3$, find out how much percentage from the total volume of the ball is sitting under water.

Task 3

A 60 kg boy and a 40 kg girl sit on each side of a rocking seesaw. The girl sits 2 meters away from the pivoting point. How far away from the pivoting point should the boy sit so that the seesaw will be balanced?

Task 4

Physics Quiz: <http://learningapps.org/watch?v=p3er3npnn17>

Task 5

Match the physical entities with their appropriate units of measurement:

<http://learningapps.org/view2942891>

Task 1: 12 days and 6 hours; Task 2: 361 cm³; Task 3: 1,33 m;
Task 4 & Task 5: access the links

KEY

What do students think of the project?

For me this project meant a really big opportunity to meet other students from all over Europe and it also helped me develop my speaking skills. Moreover, this project helped me develop my knowledge about physics and it was a really great experience that I would try any time soon.

Damian Botofei

In my opinion, the project "Young Discoverers" was a good opportunity to learn more about science, find out interesting things that I hadn't known before. Also, it was a way to communicate and share my ideas with students from other countries.

Mara Motomancea

This project means to me an opportunity to meet and exchange ideas with other European students in my favorite subject, science. I am happy that I participated and I believe that this is going to be an unforgettable and useful experience for me. Thank you for these memories.

Irina Urlan

This unique experience helped me use my science knowledge in a creative and totally different way. What I liked most was talking to the students from other countries, because I could learn more about their culture and school system. I really enjoyed participating and I would definitely do it again.

Iasmina Dobre

I enjoyed working on this project because not only did I get the chance to learn more about science and important scientists, but I also got to talk to foreign students and find out about how school was like for them, about their interests and hobbies. What I liked most about the project was learning and writing about a famous scientist, but I also loved working on the logos.

Mara Andrei

It was really nice to take part in this event because I got to know people from other countries and I also learned something about one of my favourite subjects, physics, while having fun.

Vlad Tudoroiu

I spent a wonderful time working with amazing people from countries such as Armenia, France, Poland and Spain. I never thought that could be possible. The project was incredible and well made. It was my pleasure to participate. Thanks to all the countries, we made a big team who discovered the planet together. I am glad that I was part of the project. I helped each time it was needed. I learned about great people that I didn't even know their name or who they were and I thank all of you for that. I also thank the teachers from all of the countries who helped us and guided us through everything. Thank you!

Roxana Aldea

I am very happy that I had the opportunity to be working on this project. I had the chance to learn a lot more about physics and I got the chance to meet a lot of wonderful people from all around the world. I really enjoyed the group chats and the little projects that were part of this learning experience.

Carla Tănăsescu

The project made me understand Physics and Chemistry better. I know now that learning through quizzes and games can be really fun and appealing. I made new friends, too.

Ilinca Dumitrașcu

This project was very interesting and I learned new things while participating. Talking to students from other countries helped me understand their school system better as well as their culture. I also liked the fact that we had to use our science knowledge in a creative and different way. I would certainly do this again if given the chance.

Bianca Herișanu

For me the project was wonderful. It was very competitive and educational. I have learnt new things and I have also made new friends. I hope that I will participate in other projects like this again. It was an excellent experience and I really recommend you to take part in such activities.

Filip Cîrtog

FOTOREPORTAJ

Fotografii și text:

Ana Lucia Cocoveanu, clasa a VIII-a B

ITALIA ANEI-LUCIA

„Italia mi se pare minunată, fiecare loc vizitat a fost deosebit, unic. Nici nu știu ce mi-aș mai dori pentru verile ce vor veni – să descopăr locuri noi sau să revăd orașele care deja îmi sunt dragi...”

În vacanța din vara trecută, ultima de dinaintea primului examen important din viața mea, am planificat împreună cu părinții o călătorie mai deosebită în Italia, o călătorie de care îmi aduc aminte cu plăcere. Asemenea lui Michael Portillo, faimosul realizator de documentare de călătorie, am pus la cale un traseu care a cuprins orașele Veneția, Verona, Florența și Bologna între care ne-am deplasat cu trenul.

VENEȚIA

Primul oraș vizitat a fost Veneția. Mulțimea canalelor și a punților peste ele, dar și culoarea neobișnuită a apei mi-au lăsat o impresie puternică pe care am încercat să o redau în nenumărate fotografii. Întâmplător, în perioada vizitei noastre, acolo se desfășura Bienala de Artă 2017, așa că tot orașul se transformase într-o imensă expoziție în aer liber. Mâinile gigantice, ieșind din apă, care susțineau Palatul Ca'Sagredo, opera artistului Lorenzo Quinn mi s-au părut minunate și am înțeles foarte ușor mesajul pe care-l transmiteau: nevoia de protejare a clădirilor încărcate de simboluri istorice din vechea Italie. Zilele petrecute în Veneția au fost ca o vânătoare de comori, eram mereu curioasă ce sculptură sau ce creație artistică voi descoperi la următorul pas, după următorul colț de stradă.

VERONA

Verona, al doilea oraș în care am poposit după o scurtă călătorie cu trenul, are un alt stil de arhitectură, e mic, cochet și foarte romantic. Renumele orașului datorat operei lui Shakespeare este recunoscut chiar de la intrarea în zona istorică, prin Porta Borsari, unde este amplasat, drept omagiu, bustul celebrului scriitor împreună cu un citat din „Romeo și Julieta”:

*There is no world without Verona walls,
But purgatory, torture, hell itself.
Hence banished is banished from the world,
and world's exile is death.*

FLORENȚA

În Florența am stat un pic mai mult, așa că am putut îmbina vizitele la muzee cu plimbările relaxante pe străzi, trasee alese la întâmplare care ne duceau aproape întotdeauna, la lăsarea serii, la Ponte Vecchio. Într-o seară am avut o surpriză foarte plăcută: am fost martori la startul unui maraton nocturn la care au participat peste o mie de oameni foarte veseli și gălăgioși. Era foarte haios pentru că alergau familii întregi, cu copii mici, în cărucioare, chiar și cu cățeii. Am aflat mai apoi că maratonul se cheamă "Notturna di San Giovanni", în

onoarea sfântului patron al orașului. An de an, startul se dă în piața Domului, iar traseul urmărește zona turistică veche, unde ne plimbam și noi.

Primul lucru care îmi vine în minte atunci când mă gândesc la Florența este panorama orașului pe care am admirat-o de pe cupola Domului Santa Maria del Fiore. Am urcat acolo împreună cu tata și mi s-a părut că priveliștea a meritat tot efortul urcușului pe scările abrupte ale culoarului lung, îngust și foarte întortocheat ce ne-a condus în vârf.

Ultimul oraș vizitat a fost Bologna, un oraș cu nimic mai prejos decât celelalte, și acesta cu stil arhitectonic aparte, cu multe turnuri medievale construite de familiile bogate din acea vreme, dar al căror scop nu este clar. Pitorești de-a dreptul mi s-au părut nenumăratele clădiri ale căror etaje superioare formau porticuri peste trotuare. Trebuie neapărat să menționez că cea mai bună înghețată de caramel sărat sau fistic am savurat-o în cartierul universitar! A fost o încântare să ne plimbăm până seara târziu în acest cartier plin de viață unde, fiind sfârșitul anului școlar, se organizau pe loc petreceri zgomotoase. Tinerii scoteau repede mesele de la terase direct în mijlocul străzii, se organizau și mici scene unde formații alcătuite chiar atunci cântau jazz sau blues. Oricine putea participa, toată lumea era foarte prietenoasă și binevoitoare.

Italia mi se pare minunată, fiecare loc vizitat a fost deosebit, unic. Nici nu știu ce mi-aș mai dori pentru verile ce vor veni – să descopăr locuri noi sau să revăd orașele care deja îmi sunt dragi: Roma, Napoli sau poate coasta Amalfitană...

**LANSARE DE CARTE LA ȘCOALA 49: DARIUS PETRESCU
„Will Connolly și Ordinul celor 1000 de fantome”**

Stimați profesori, dragi colegi și prieteni,

Aș vrea să încep prin a vă mulțumi tuturor că sunteți prezenți la acest eveniment de o foarte mare importanță pentru mine.

Am scris această carte din dragoste față de lumea fantasticului: un loc unde oamenii și animalele cu puteri neobișnuite reprezintă un subiect atât de fascinant.

În această poveste, pe care sper să o citiți cu plăcere, veți afla despre aventura lui Will, un băiat de 12 ani, care alături de verișorii și totodată cei mai buni prieteni ai săi, Fred și Ginger, învață lecția încrederii, fiind nevoiți să descifreze misterele ce înconjoară propria lor locuință. Pe parcursul acestei aventuri, cei trei copii vor afla lucruri noi despre fantome și ce legătură există între Will, părinții săi de mult pierduți și misteriosul Ordin al celor 1000 de fantome.

Când am scris această carte mi-am dorit să creez o poveste nemaîntâlnită, prezentând fantomele într-un mod cu totul nou, descriindu-le ca o parte firească a lumii vrăjitorilor, unde totul este posibil.

În încheiere, aș dori să spun că această carte nu ar fi putut fi realizată fără sprijinul familiei mele, care a fost alături de mine mereu și al profesorilor, care m-au ajutat, prin lecțiile predate, să ajung un elev silitor.

De asemenea, un foarte mare ajutor a venit din partea doamnei dirigintă, care m-a încurajat și care, alături de doamnele directoare, a organizat acest eveniment. Bineînțeles că le mulțumesc și colegilor de clasă care îmi sunt mereu aproape, fiind niște prieteni adevărați.

Sper să vă placă cartea și să rămâneți cu "WILL CONNELLY și Ordinul celor 1000 de fantome" în suflet și pe viitor!

Darius-Ciprian Petrescu
Clasa a VI-a C

Onorată asistență,

Încă de la vârste fragede ființele umane, firi inocente, creative și curioase, sunt atrase spre nebuloasa lume fantastică.

Darius Ciprian Petrescu, elev în clasa a VI-a C, și-a exprimat de nenumărate ori în lucrările sau proiectele pe care le-a realizat la nivelul clasei dragostea pentru literatură. „Nu există o pasiune mai frumoasă decât lecturarea cărților!” afirma Darius adesea la cursurile de limba și literatura română. Acest sentiment profund a fost semnalul care i-a deschis ușa către o nouă lume, aceea a scriitorilor, odată cu apariția volumului de aventuri „Will Connolly și Ordinul celor 1000 de fantome”, editura Arefeana, București, 2017.

Talentul lui se datorează numeroaselor ore de lectură pe care și l-a șlefuit prin propria creație și cu care a adunat cunoștințe dobândite formal și informal. Așa cum remarcă și editorul cărții, domnul profesor Ion C. Ștefan, lucrarea de față este „o narațiune cu personaje pozitive și negative, cu un unchi exigent, cu părinți morți într-un accident, dar transformați în fantome protectoare.”

Aș putea spune că în această creație literară observăm viața în moduri fabuloase. Întâlnim mitologia, etica, știința, observația morală în care personajele nu sunt numai oameni, ci și ființe himerice cu o psihologie și o sociologie misterioase. Este un adevărat „tablou al vieții, cu probleme acute ale vieții individuale, familiei, societății”, după cum

subliniază criticul literar George Călinescu în *Estetica basmului*, 1965.

Cartea este structurată pe treisprezece capitole ale căror titluri evoluează de la real către fantastic, mister. „O dimineață răcoroasă” (capitolul 1), „Aripi de liliac și piele de șarpe” (capitolul 4), „Dineul” (capitolul 6), „Omul misterios” și „Marea carte a fantomelor” sunt câteva exemple.

Fantasticul se situează între teritoriul miraculosului, unde supranaturalul este acceptat și justificat și cel al straniului, în care faptele sunt acceptate ca fiind normale.

Nu voi încheia înainte de a evidenția faptul că elevul Darius Petrescu își lansează această carte în Școala Gimnazială Nr. 49 acum, într-o răcoroasă zi de toamnă, și cred că Astele i-au aranjat cumva această dată, dat fiind faptul că scriitorul nostru a gândit debutul acțiunii primului capitol într-o „dimineață de sfârșit de noiembrie” și încheind cartea cu „clopoțelul” care „anunță începutul ultimei ore din acea zi” așa cum anunță chiar acum ultima oră a programului școlii noastre.

În concluzie, îi urez lui Darius mult succes în viitor și mă declar mândră că îmi este elev. Să nu uieți, Darius, că ai de acum datoria să continui să scrii deoarece „națiunile sunt Mari prin arta acestor artiști” scria Camil Petrescu în *Fenomenul românesc*. Mulțumesc!

Prof. Florina Popescu

Darius Ciprian Petrescu este elev în clasa a VI-a C. Un împătimit al lecturii, Darius a înțeles de mic că fiecare carte îl învață ceva și, în plus, îi dezvoltă vocabularul, creativitatea și imaginația.

„Will Connolly și ordinul celor 1000 de fantome” este prima carte terminată care-i poartă semnătura, elevul cochetând cu mai multe proiecte de acest gen. Prin reușita sa, Darius confirmă faptul că talentul, dăruirea și munca perseverentă pot fi cu succes concretizate într-un inedit produs al imaginației chiar la vârsta de 12 ani.

Autorul cărții ne-a mărturisit că redactarea acestui volum a însemnat două ore pe zi timp de cinci luni, cu întreruperile de rigoare pentru pregătirea tezelor semestriale și profităm de ocazie pentru a sublinia că Darius Petrescu nu neglijează deloc îndatoririle școlare, el fiind singurul elev al clasei sale care a obținut premiul de excelență la sfârșitul anului trecut. Sincere felicitări, Darius!

Teen Spirit recomandă cu căldură cartea tuturor celor cu spirit de aventură, iubitorilor genului ”fantasy” sau celor care doresc să petreacă câteva ore agreabile în compania unor eroi mici, dar isteți și simpatici.

“WILL CONNELLY și Ordinul celor 1000 de fantome”. De ce acest titlu?

În primul rând, îmi doream de ceva timp să scriu o carte despre fantome, însă introducerea unor astfel de ființe într-o lume a oamenilor mi s-a părut banală, de aceea am creat o lume unde oamenii trăiesc în armonie cu vrăjitorii. M-am concentrat mai mult pe partea legată de vrăjitori, fiind mult mai plăcut ca aceștia să fie personajele importante din carte.

În al doilea rând, îmi doream să prezint oamenilor o parte diferită a conceptului despre fantome. Doream să le evoc într-un mod nou, nu în stilul vechi în care acestea bântuie oamenii. Mi s-a părut interesant să le descriu ca ființe protectoare ce păzesc oamenii. Astfel, mi-a venit ideea Ordinului celor 1000 de fantome.

Cât despre numele personajului principal al cărții, trebuie să recunosc că am avut puțin ajutor. Inițial nu eram convins de numele ales pentru protagonist, iar pentru alte personaje numele era o adevărată provocare. Ajutorul a venit din partea mamei mele care m-a susținut și mi-a spus că important este ca eu să fiu mulțumit de ceea ce scriu.

În cele din urmă, am ales titlul “WILL CONNELLY ȘI Ordinul celor 1000 de fantome” și cred că acesta este cel mai bun nume pe care l-aș fi putut folosi, mai ales pentru că mă mulțumește pe mine și sper că și cititorii să considere același lucru...

Care au fost sursele tale de inspirație? În ce măsură Will Connelly seamănă cu Harry Potter?

Sursele mele de inspirație au fost cărțile, bineînțeles. În cea mai mare măsură m-a inspirat seria *Harry Potter*. Când am terminat de citit primele trei volume ale acestei serii de succes, am știut că toate ideile și părerile mele despre vrăjitori și lumea lor trebuie exprimate prin intermediul unei cărți.

Legat de asemănările dintre Harry Potter și Will Connelly, pot spune că amândoi sunt crescuți de unchiul și mătușa nepăsători, însă găsesc un refugiu alături de prieteni, simțindu-se în largul lor împreună. Părerea mea a fost ca personajul ideal dintr-o astfel de poveste să fie reprezentat de un copil inteligent și talentat, însă care ascunde multe sentimente ce trebuie descătușate.

De asemenea, în *Harry Potter*, protagonistul află, pe parcursul aventurilor sale, motivul pentru care este special și ce legătură există între această putere aparte pe care o deține și părinții de mult pierduți. Mi s-a părut interesantă o astfel de abordare, așa că am încercat-o, creând un soi de mister în jurul părinților lui Will.

Pe scurt, am folosit un stil de poveste cunoscut, încercând să-l transform în ceva special și nemaivăzut.

Spune-ne ceva despre procesul de creație. Când scriai? Cât timp ți-a luat redactarea întregii cărți? Cum ai gândit structura și acțiunea volumului? Cum ai legat secvențele narrative între ele?

De obicei, scriam dimineața în jur de două ore pentru că atunci am inspirație. Am scris în anumite dați și la școală pentru că este foarte util să vezi diferența dintre o școală normală și una de vrăjitori.

Am început să scriu prin toamna anului trecut. După aproximativ trei luni, am făcut o pauză lungă (era perioada cu tezele semestriale și am fost nevoit să mă concentrez mai mult pe școală). M-am reapucat de scris la sfârșitul primăverii, continuând aventura începută. Din cauza acelei pauze am fost nevoit să revizuiesc ce scrisesem și să fac niște corecturi semnificative. La final, am constatat că scrierea întregii cărți mi-a luat aproximativ cinci luni. E de la sine înțeles că am fost nevoit să revizuiesc întreaga carte de trei ori înainte de a o da la tipar.

Primele capitole au fost alcătuite dintr-o suită de descrieri despre bibliografia protagonistului și a altor personaje cu un rol important în poveste. Am desfășurat acțiunea propriu-zisă pe mai multe capitole, aceasta fiind urmată de cel mai intens moment: punctul culminant. Încheierea constă într-un moment de bucurie a personajelor principale, două dintre ele dorindu-și cu ardoare un nou început, o nouă aventură.

Referitor la planul de idei, nu am utilizat această tehnică, în special deoarece subiectul venea de la sine, nefiind greu de înțeles. Cartea are un total de 13 capitole din două motive. Primul ar fi faptul că eu sunt născut pe data de 13, iar al doilea că am dorit să demonstrez că numărul 13, considerat unul cu ghinion, nu este în realitate decât un simplu număr.

Ce ți-a plăcut mai mult și mai mult în calitate de autor al cărții: să-ți imaginezi povestea, să creionezi personajele, să te joci cu cuvintele sau să colorezi cu umor anumite secvențe din text?

Cel mai mult mi-a plăcut imaginarea poveștii, însă dacă veți citi cartea, veți observa că secvențele amuzante din text sunt nelipsite. N-am dorit să-i fac pe cititori să stea mereu în suspans legat de ce se va întâmpla în continuare, așa că am folosit fraze pline de umor pentru a destinde atmosfera tensionată a poveștii.

Știi zicala *Don't judge a book by its cover*. În cultura noastră preponderent vizuală, adolescenților le este aproape imposibil să nu se uite la copertă, aceasta fiind un indicator sigur pentru ei dacă merită să citească cartea sau nu. Acest fapt poate fi un pic frustrant pentru autorul cărții care își dorește ca cititorul să descopere textul și să cântărească valoarea acestuia, nu ilustrația de pe copertă. Ce ne poți spune despre istoricul copertei și colaborarea cu Dan Amza?

Mai întâi, aș începe cu sfârșitul întrebării și pot să spun că colaborarea cu domnul Dan Amza, atât la copertă, cât și la tehnoredactarea cărții, a fost una excelentă. Dânsul a venit cu propunerea copertei, iar mie mi s-a părut că potențează povestea și nicidecum nu o pune în umbra. Ca dovadă că mi-a plăcut foarte mult coperta stă chiar faptul că chiar eu am dat "bun de tipar" (BT).

Nu în ultimul rând, coperta atrage prin imagine și prin grafică în egală măsură. Și totul culminează cu poza mea de pe spatele copertei care, la rândul ei, vrea să introducă cititorul într-o poveste cu stil britanic. Bineînțeles că alegerea pozei i-o datorez tot domnului Amza, care a ales din mai multe fotografii și a considerat că aceasta este cea mai reprezentativă pentru subiectul cărții.

În final, pot să spun că o copertă interesantă poate atrage cititorii, dar în aceeași măsură cred că este valabilă și zicala „Nu haina îl face pe om”, astfel încât cred că cei ce vor citi cartea pot trece dincolo de „haină” (copertă) și să descopere „omul” (povestea).

Împărtășește-ne un secret. Povestea se oprește aici sau cititorii pot spera la o continuare a acesteia, mai ales că ultima replică a personajului principal este: „Cine știe? Poate vom avea și alte aventuri...”

Mie mi-a plăcut prima aventură a lui Will și, dacă și cititorilor le va plăcea, de ce să ne oprim aici? De ce să nu fie și o a doua sau a treia aventură? Cred că și personajele cărții ar fi nerăbdătoare să trăiască o nouă aventură.

Sper să fiu în continuare sprijinit și, dacă totul va merge bine, cititorii se vor putea bucura de volumul al doilea: „Will Connelly și blestemul ceasului fără limbi”.

Cât despre ce se va întâmpla în a doua parte a aventurilor, doresc să nu dăm detalii, pentru a păstra suspansul.

Interviu realizat de prof. Angela Vass

Uneori, fantezia copiilor ne încântă prin
și călătoriile neprevăzute în fantastic.

Darius Ciprian Petrescu e unul dintre
inventivi, dornici de mari aventuri, pe care
într-un mod convingător, corect din pu
constructiv și gramatical, într-o lectură cur
doar copiilor și adolescenților, ci și celor
dornici de a reveni spre anii copilăriei.

ISBN 978-606-8143-85-9

9 786068 143859

Darius Ciprian Petrescu

WILL CONNELLY și Ordinul celor 1000 de fantome

imaginile create

acești creatori
le armonizează
nct de vedere
sivă, plăcută nu
maturi – uneori

on C. ȘTEFAN

Darius Ciprian Petrescu

WILL CONNELLY
și
Ordinul celor 1000
de fantome

AREFANA

CAPITOLUL 5

DETECTORUL DE FANTOME

La sfârșitul orelor, Will, Fred și Ginger își dădură întâlnire în debaraua îngrijitorului, un loc plin cu produse de curățat, mopuri și măști.

- Uite, Fred! spuse Will, arătându-i băiatului busola.

- Ce-i asta? întrebă Ginger. Nici eu și nici Will nu ne-am putut da seama. Cred că-i stricată!

- Nu, nu e! Știu ce este!

Will și Ginger își aruncară priviri nedumerite.

- Țasta-i un detector de fantome! Am mai văzut câteva în revista „Obiecte magice, utile oricând”.

- Bine... Păi, și cum funcționează? întrebă Will, din ce în ce mai curios.

- Dacă nu mă înșel și-mi aduc bine aminte... hmm... acul roșu nu indică Nordul, e atras de fantome, explică Fred.

- Interesant, dar cine ar...?

- Auci! se vaită Fred, lovindu-se de o cutie cu produse de curățat.

Will vâri busola în buzunar și îi trase pe Fred și Ginger lângă el.

- Vine cineva, spuse Will.

- Ce ne facem? întrebă Ginger îngrijorată.

Niște pași grăbiți se auziră pe hol. Dintr-o dată, ușa începu să se miște ușor.

- Aici! strigă Will, arătând spre niște haine vechi și prăfuite.

Cei trei se ascuseră în spatele hainelor. În debara intră un bărbat înalt, îmbrăcat în haine ponsite. Luă mopul și ieși zgomotos din debara, împiedicându-se de ceva. Bărbatul se aplecă să vadă ce este și luând obiectul, îl vâri în buzunarul salopetei sale gri. Închise ușa și plecă, cu tot cu acel mic și lucios obiect.

- Pfiuuu! A fost doar îngrijitorul, răsuflă ușurată Ginger.

- Da, dar cutia mica și neagră de care s-a împiedicat, era busola, spuse impacientat Will. Cred că am scăpat-o!

- Va trebui să o luăm înapoi, nu?

- Da! Poate că e importantă. Adică cine ar lăsa un detector de fantome la picioarele unor copii?! răspunse Will, din ce în ce mai agitat.

Ieșiră cu toții din debara și se grăbiră să ajungă în biroul îngrijitorului.

- Nu putem intra pur și simplu să luăm busola și apoi s-o tulim. Ne trebuie un plan ca să nu dăm de bănuț, spuse Fred, când cei trei se aflară în fața biroului îngrijitorului.

- Bine! Uite cum o să facem: Ginger va intra și va spune că și-a pierdut ceva. Îl vei ruga pe îngrijitor să caute la lucruri pierdute; cât timp tu te duci cu el, noi intrăm și luăm busola. Să-l ții ocupat cam zece minute! Ok?

- Nu știu ce să zic... pare riscant!, oftă Ginger.

- Haide, nu vrei să ai și tu parte de nițică aventură?

- Bine..., aprobă Ginger.

Fata intră în biroul îngrijitorului. Îngrijitorul, un om înalt, nu prea gras și cu un păr și o mustață stufoasă neagră, stătea tolănit pe scaun, citind un articol din ziar.

- Mă... mă scuzați, îngăimă Ginger.

- Ce-i? întrebă morocănos îngrijitorul.

- Păi... eu... eu mi-am pierdut brățara, spuse Ginger, uitându-se la încheietura mâinii. Este roșie. Credeți că m-ați putea ajuta s-o caut?

- Hah... Oricum nu am altceva de făcut!

Bărbatul înalt se ridică și ieși împreună cu Ginger. Will se strecură înăuntru biroului, iar Fred stătea în fața încăperii să țină de șase.

- Hai, grăbește-te! îi strigă Fred lui Will. Nu știu cât o să poată Ginger să tragă de timp!

Will căută din priviri busola.

- N-o gădesc, spuse acesta.

- Mai caută! Trebuie să fie pe undeva!

În acea clipă, Will se ascunse sub biroul îngrijitorului.

- Ce faci? întrebă Fred.

- Am văzut-o! Busola-i sub ziar! Tu pleacă de aici!

- Dar...

- Pleacă! repetă Will.

Fred se îndepărtă în fugă. Îngrijitorul intră în birou alături de Ginger.

- Domnișoară, am căutat brățara aia de zece ori, așa că nu cred c-ai s-o mai găsești!

- Păi... bine! Mulțumesc oricum!

Ginger se pregătea să iasă din birou, când îl zări pe Will.

- Ce faci aici? Întrebă ea așa încet încât Will fu nevoit să-i citească pe buze.

- Ține-l ocupat! Fă-l să ridice ziarul! șopti Will.

- Cum?

Will ridică din umeri în semn de răspuns.

Văzând că nu se mișca, îngrijitorul o întrebă pe Ginger:

- Domnișoară, sunteți bine? Vă mai pot fi de folos cu ceva?

Ginger se uită cu coada ochiului la Will, care-i făcu un semn cu mâna înspre ziar.

- Ăă... nu. Adică, da. Vreau, ăă... aș dori să mă uit și eu pe ziarul dumneavoastră.

- Hmm... făcu îngrijitorul. Bine!

Bărbatul apucă ziarul, iar Ginger se apropie de el.

- Ce articol ai dori să citești?

- Cred că... ăsta! zise Ginger, arătând cu degetul spre un articol legat de economie.

- Bine, dar nu crezi că ești prea mica ca să... știi tu... să-nțelegi despre ce-i vorba?!

- Păi, de aceea, v-aș ruga să-mi explicați dumneavoastră!

- Domnișoară, nu am timp de prostiile astea, așa că...

- Vă rog, îl imploră Ginger.

- Bine, bine.

Îngrijitorul oftă și începu să-i explice fetei chestii pe care nu le putea înțelege. Ginger cerea din ce mai multe explicații, văzând că Will nu se mișca. Din când în când, fata se prefăcea că înțelege, pentru a trece la ceva ce nu o plictisea la maxim.

Will își scoase bagheta și rosti în șoaptă:

- Atractus!

Pe dată, busola sări în viteză în mâna sa, iar Will îi făcu semn lui Ginger, dându-i de înțeles că poate pleca. Pe neașteptate, fata scoase un țipăt asurzitor:

- Aaahhh! Păianjen, păianjen!

Will pricepu că era o diversiune, ca el să poată ieși, fără să fie prins.

- Domnișoară, vă rog să vă potoliți. Unde e?

- Acolo, acolo, zbiră Ginger, arătând spre o lampă cu abajurul galben.

Îngrijitorul se ridică și, făcând ziarul sul, începu să dea cu el în obiecte, încercând din răputeri să prindă păianjenul imaginar.

- Aah... mă scuzați, mi s-a părut! Pfiuu! Mulțumesc și o zi bună!

Will se strecură prin hărmălaia aceea și trecu neobservat. Văzându-l pe Will plecând, Ginger ieși în fugă după el. În spatele ei, îngrijitorul mormăi ceva pe sub mustața sa:

- Ciudați mai sunt copiii din ziua de astăzi!

După cinci minute, când se asigurară că nu-i vede sau aude cineva, Will îi spuse lui Ginger:

- Ai fost genială!

- Mersi! Ai luat-o? întrebă Ginger, sperând din tot sufletul la un răspuns afirmativ.

- Da, uite-o! Am totuși o întrebare: cum ți-a venit ideea cu brățara?

- Păi, în realitate... chiar am pierdut-o. Am primit-o de la Tom, spuse Ginger, începând să roșească. Cred că-i în debaraua în care ne-am ascuns. Mă duc s-o iau. Vii și tu?

- Nu, mai bine mă duc să-l liniștesc pe Fred. Cred că se gândește c-am fost prinși. Ai grijă să nu fii văzută!

Ginger se grăbi să ajungă în debaraua întunecată. La câteva clipe după ce intră, văzu că prin ușă trece ceva. Sări repede sub un maldăr de haine.

Prin ușa închisă trecu o persoană care era o... o...

Extras din cartea *Will Connolly și Ordinul celor 1000 de fantome* de Darius Petrescu, cl. a VI-a C

E nedrept!

*A căzut un fulg odată
Pe o stradă-ntunecată
Într-o baltă neagră toată
De gunoaie înecată...*

*S-a luptat destul de mult
Să mai zboare dus de vânt,
Să nu cadă pe pământ
A-ncercat, dar n-a putut...*

*Balta parcă-l înghițea!
Îl topea și-l chinuia;
Bine de tot îl ținea
Urmărind să-i ia viața!*

*Gata, îi sosise timpul!
Iată că acum pierrea...
Cât de mult și-ar fi dorit
O zi măcar să fi trăit.*

Versuri și ilustrații:

Isabella Rasquin
Clasa a VI-a C

Aparențe de Crăciun

*A venit o sărbătoare
Cu beteală și zorzoane:
Mii de globuri și bomboane,
În casă e doar splendoare!*

*Dar când te uiți pe fereastră,
Totul piere, nu-i speranță.
Vântul suflă cu putere,
Ninge și e doar durere...*

*Un sufletel de câțel,
Necăjit și vai de el,
Umblă încet pe cărare
Parcă cerând îndurare.*

*Tot pe-acolo un bogat
Cu daruri pentru copii:
„Marș de-aici! Să nu mai vii!”
Și tare el se răsti...*

*Câinele plecă de-ndată
Cu capu-n jos, coada lăsată.
O lacrimă caldă prelungită pe botic:
„Doamne, cu ce am greșit?”*

De Crăciun

*Vine, vine iarnă grea
Cu paltonul ei de nea,
Într-o noapte-ntunecată
A căzut prima zăpadă.*

*O grămadă de copii
Se-ndreaptă spre jucării
De sub bradu-împodobit
Ce străluce-n fel și chip.*

*Iar cadourile toate
Poleite, decorate,
Prin cetină scânteiază
Pe copii îi minunează.*

*Globurile roșii, verzi
Parcă-s mere din livezi
Și beteaua colorată
Priceput e atârnată.*

*Totul este pregătit
Clîpa magică-a sosit
Globulețe mii, betea
și prezența lui Moș Nea !*

Ilinca Maria Cone
Clasa a VI-a C

Crina vă propune...

Crina Maria Țocu, 7e A
École Internationale de Montréal

PULSUL ȘCOLII ÎN IMAGINI

SERBAREA ȘCOLII 49

Pentru a celebra cel mai frumos anotimp al vieții, copilăria, înaintea vacanței de iarnă, Școala nr. 49 a pregătit o nouă serbare în cadrul căreia, rând pe rând, au evoluat cântăreți, dansatori, circari, pianisti și mulți alți instrumentiști talentați, cărora li s-a alăturat corul „Voci de îngeri” condus de doamna profesoară Iuliana Pavel.

Micii artiști au fost autorii unei povești pline de magie ce anunță venirea vacanței, relaxarea, reușind să transforme o zi obișnuită într-o mare de emoții.

De asemenea, în cadrul spectacolului, a cântat și trupa 7 Square. (Dacă vă întrebați de unde vine numele trupei, e foarte simplu: șapte la pătrat face 49, adică numărul școlii noastre). Vă mărturisesc că am fost impresionată de vocea incredibil de puternică a solistei Daria (clasa a VIII-a C) și dexteritatea instrumentiștilor.

În cadrul serbării, au existat și secvențe de circ, ce necesitau niște mișcări foarte dificile care pot fi executate doar după ore îndelungi de exercițiu și repetiții. Publicul a fost foarte încântat de aceste numere, fotografiind totul, din orice colț al sălii.

În concluzie, serbarea de sfârșit de semestru a avut menirea să descopere în fiecare dintre noi, elevii Școlii 49, un talent înnăscut, indiferent de domeniu și le mulțumim organizatorilor acesteia, dna. prof. Raluca Dumitrașcu, dna. prof. Iuliana Pavel și dl. prof. Daniel Burcea pentru dăruirea și susținerea dumnealor.

Alexandra Hobai
Clasa a VII-a B

TEEN SPIRIT

